

יודיו של סכקר תיאפראי

יום חג הוא לנו היום, חג הבמה העברית. כהעלותה את "יוליוס קיסר" לשקספיר על הבמה, התעלמה, "הבמה" לעילא ולעילא. ישר כוחה!
אצלנו כפולניה היו אומרים: פשטצ'הבוסמסקי צ'סטרפסחצ'בונג, כלומר, אם שקספיר טרח בערב שבת, נאכל פשטורה בשבת.
הכל היה מרהיב, התפאורות, המוסיקה, המשחק, הבימוי, התאורה. הכל יוליוס היה עריץ טרני. ברוטום היה טרני לא פחות. וגם קסיום. אולם לנו, בתור יהודים, היה משום טעם לפגם בסצינת הוצאה. נפש היהודי סולדת מרצח, ואולי מוטב היה למצוא פתרון אחר. אמנם, גם ידו דוד המלך לא היו נקיות מדם אך אל לנו לשכוח כי הוא כתב את ספר-התהילים!
זכורני, מעשה בעורך ה"הינט", שראה פעם ופעמיים מחזות של שקספיר על הבמה הפולנית - שהיתה כשעתו מהמשוכחות באירופה המזרחית - והפסיר: אלע נזים הארבע-עין איינער דעם צווייטן, און די מענטשן קויפן איינפריטס קארטען! אמנם, יש בניהש זו מהפירי מיטיביות היהודית העממית, אך אף על פי כן היא באה לזמרנו על אינסטינקט לאומי עמוק, המהבהב במספרים ונהלמו מאירה את השכחה-הנלוח.
לנו, כיהודים, אולי יש משום טעם לפגם גם בסצינות האליליות מהחי רומי, ולא מוכן לנו מדוע יש צורך לחזר ולזרוש בארץ מארס. לא מאמאס ומיופירט ניוושע!
הבכאי עשה עבודה גדולה. מסקין, בתפקיד ברוטום, נשם אוויר-פסנות. רובינה נתנה לנו שוב ליודי רומאות מפומפיה. גם השאר לא עמדו על "הנומד", כפי שאומרים אצלנו.
אנכי, אין מי שמשגיח על מחיריהנזון במזונ?

פסטים

- הלכתי למלא טופס בקשה לרפטריאציה.
- רפטריאציה? — התפלא הפקיד — מאיפה אתה?
- מכאן — אמרתי.
- לאן אתה רוצה לחזור?
- למולדת! — אמרתי.
- אם כך — אמר הפקיד — עליד למלא טופס-בקשה לקבלת טופס לרפטריאציה.
- הטופס היה 127, אבל אליו היה צריך לצרף שני פסטים 14, 5, וארבעה בינוניים, ושלוש תמונות חזיתיות בלי חכמות.
- עמדתי בתור ומסרתי את הכל.
- מצוין! — אמר הפקיד — עכשיו לך למודיעין ותקבל שם טופס-בקשה להארכת 14.
- טופס-בקשה להחיה 5, שני פסטיאישור 127 ואחד קטן. ואל השכח את העורך.
- למחרת באתי והבאתי את הכל מלא. הפקיד עיין בפסטים, ואמר: עכשיו, סע לירושלים. מפני שאצלנו אלו הפסטים, נש לבית הדפוס הממשלתי וקח שם טופס-ערעור, ותבוא הנה, ותקבל טופס לערעור שני.
- על מה אני מערער? — שאלתי.
- על הכל — אמר הפקיד — אבל הערער שלך יידחה. וגם הערער השני. אחרי השני, תבוא אלו ותקבל טופס בקשה חדש לקבלת טופס בקשה לרפטריאציה, עם חמש המלצות מכאלה שלא מכירים אותך. ותמלא שני שאלונים.
- נסעתי, חזרתי, באתי, מילאתי, מסרתי.
- מה עכשיו? — שאלתי את הפקיד.
- עכשיו קח טופס-בקשה לזכתי לישון.
- ומה בנוגע לרפטריאציה? — שאלתי.
- רפטריאציה? — תמה הפקיד — אין בכלל דבר כזה! אנחנו לא מחזירים הנה מי שכבר נולד כאן. וככלל, אם שילמת, לא מקבלים שום דבר בחזרה.

הראל י. שיגר את מנהלו הקשיש. אליעזר הופיין, בשליחות סודית לארצות הברית — כנראה לשם גיוס כספים נוספים לרכישת מניות-בנקים נוספות. נראה כי המלך לא ימות. אמנם תישאר לו רק מחצית כסאו, אך תהיה זאת עדיין מחצית רחבה מאד.

רפואה הרופא המדומה

השוטר העלה על פניו הבעה של קשיחות רשמית, שלח את ידו לצלצל בפעמון-הדירה. לא היה צורך בכך: הדלת היתה פתוחה. לא, הוא לא טעה בכתובת. שלט קטן הכריז שהדירה שייכת לד"ר ישראל שלזינגר.

משפט זבעת הצרות

שמעון יפת לא היה דון ז'ואן. הוא לא הסתובב במכונית מהודרת, לא כבש ליבות נשים ויפת-תואר. היתה לו רק תכונה דון ז'ואנית אחת: על אצבעי לא נאיתה טבעת נשואין. משוכרתו העומה הספיקה רק כדי לקנות טבעת דקיקה ל-אשתו.

אשתו של יפת חשדה שחוסר-הטבעת מקל על בעלה להתהלך עם נשים אחרות, רטנה ללא הרף. שלום הבית היפר, יפת רצה להחזיר אותו על כנו בכל מחיר. על כן קם וקנה טבעת נוצצת שהביא לו באחד הימים חברו, גדעון כהן, שילם תמורתה חמש לירות, הרכיב אותה על אצבעו ה"פועלית המיובלת.

דומה היה כי האושר שב לשכון בבית הקטן בלוד, כאשר הופיע יום בהיר אחד במקום חברו של גדעון, צדוק פאדאלי, ובפיו בשורת-אייב: גדעון נאסר. הוא חשוד בגניבה. אם לא ישלם יפת 50 לירות שכר עורך-דין, יספר גדעון במשטרה שהוא מכר לו חפצים גנובים.

סירוב מוחלט. מניו יכול פועל פשוט להשיג 50 לירות? יפת השיב לצדוק בלאו מוחלט. גדעון כהן השיב על סירובו בפ"תיחת-פה לפני השוטרים. השוטרים ערכו חיפוש אצל יפת, הושיבו אותו על ספסל-הנאשמים.

השבוע ניצב שמעון יפת בבית משפט השלים בתל-אביב, השיב על שאלות הוקירו. המלך הרע דף אחריו גם כאן. סינגורו, יוסף קמיל, נכנס לנעליו של קטיגור, דרס משולחו להתחדות על כל מעשיו, וזה לזניפה לא-אבהית מפי השופט האבהי יוסף ב"חנזן: "עזור לו! הרי לשם כך הוא שילם לך כסף!"

העזרה לא באה. שעה קלה לאחר מכן השיב האוטובוס הנוסע ללוד את שמעון יפת אל אשתו הקנאית, בלי הטבעת האה"רה — ובלי 10 ל"י.

ארגונים מיהו הדיב?

שרשרת-העוגן הכבדה נעה בחריקה. א/ק

אות קין

אנחנו לא פוחדים מהצהרת בייורד

אבל אין דבר. אנשי מכבי, שנחלו נזחון על ההולנדים כבר במשחק הראשון (11: 10), מקמים לנצח גם את המסלצות למיניהן.

תורת האומה שש שנות אכובה

הסרג'נט-מייגור הפסיע הלך ושוב על פני צריף העץ המאורך. הוא היה עצבני ודרוך. לפתע אור עז, ניגש לשולחן החשוף, הרים את המעטפה החומה שהיתה מוסלת עליו. היא היתה מוטבעת בחותמת סודי ביו"ת, מיועדת אל מפקדו הישרי. הוא פתח את המעטפה, ועיניו רחבו: מחלקת-בטחון-שדה של צבא-הוד-מלכותו בפלשתינה הגישה תלונה נגד סרג'נט-מייגור חיליאם גיימס בראון. הוא נראה מס"ת טובב בשטח יהודי מחוז לחתום, מלבד זאת נפתחה נגדו חקירה סודית בקשר לפגישות התכופות שניהל עם צעירים יהודים. לא נותר שמץ ספק. הכל התאים למצי"אות: השם, הדרגה, הפרטים. גיימס בראון לא ביזבז אף רגע. הוא ניגש למחסן-הנשק, שהיה תחת פיקוחו, העמיס על מכונית-משא את כל אשר הצליח לשאת בידי. המחוסם בשער המחנה הצבאי בבית-נבאללה הורם: הסרג'נט-מייגור ערק מהצבא הבריטי. כדרך משחק, יודיו בהגנה עזרו לו להסתתר עד קום-המדינה. לאחר מכן התג"ייס לצבא ההגנה לישראל, שרת בו 11 חו"דש.

כשהשתחרר ראה כי שוב אין זקוקים לו. שוב אין עוזרים לו להתאקלם בארץ. כש"התחתן ביקש שיכון מתאים. כאנגלי טיפוסי לא היה רגיל לחבוט באגרופיו על השול-הנחת. שימש כדור-משחק לפקידים, אשר רגליהם העונגות בצבאו מתחת לשולחנות"כתיבה במשרדי ממשלה שונים. גיימס, כדון עולה חדש, ניסה לשחרר

ארצה החליקה לאיטה לעבר פתח נמל-חיפה. על הסיפון ניצבו 17 צעירים תמירים, שלחו מבטים קלאים דכאון בקבוצת העסקנים שניצבה על החוף.

לכאורה היה זה צריך להיות מאורע משמח. הצעירים, אנשי קבוצת-הכדור"ד של מכבי רחובות, אלוסי שתי המכביות האחרונות, הוזמנו על-ידי התאחדות-הכ"דוריד ההולאנדית לערוך סדרת-תחרויות בארץ הגבינה והנערות בריאות-הבשר.

אולם ברגע האחרון, בבוקר ההפלגה, נת"קבלה במרכז מכבי הודעה טלפונית מד"הימה: המחלקה להכשרה גופנית הודיעה בשם משרד החוץ, מטעם צירות ישראל בהולאנד שלא נעשו כל הכנות לקבלת פני הכדוריינים. מוטב שישארו בבית.

עסקני מכבי נודעו. אולם הם לא ביטלו את תוכנית המסע, החליטו לאפשר לכדור"ד ידנים לבלות חופשת אביב בהולאנד, א"ל לא על חשבון התאחדות הכדוריד המקומית, הרי על חשבון יהודי-המקום.

החלטה נבונה. ההחלטה היתה נבונה. כאשר נמצאו הספורטאים בלב ים, קיבל מרכז מכבי הודעה שניה, שסתרה את קודמתה: ההתאחדות ההולנדית נכונה לק"בל את הקבוצה הישראלית בורעות סת"רות — ובשערים מוגנים היטב.

אכן כבדה נגולה מעל ליבם של עסקני מכבי. אולם את מקומה תפסה אבן שגייה כבדה לא פחות: מיהו היריב המסתורי שחיבל במסע וגרם להם כאב ראש בל"ישוער?

החלה חקירה, והאכזבה היתה קשה: התברר שהיריב לא היה הפועל. אפשר היה לחלול את האשמה ר"ק במפלצת הכי"רוקראטית הישראלית, אשר ידה האחת אינה יודעת דבר על מעשי היד השנייה.